

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 27-04-2022

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Αριθμός απόφασης: **927**

Ταχ. Δ/ση : Τακαντζά 8-10
Ταχ. Κώδικας : 54639 - Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2313-332241
E-Mail : ded.thess@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει
 - β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει
 - γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».
4. Την από **30-12-2021** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρίας «.....» με **ΑΦΜ**, κατά της υπ' αριθ.-/....-**2021** πράξης επιβολής προστίμου αρθ. 7 παρ. 3 και 5 ν. 4174/2013 φορολογικού έτους 2015, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
5. Την ανωτέρω πράξη, της οποίας ζητείται η ακύρωση.
6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από **30-12-2021** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρίας «.....» με **ΑΦΜ**, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

-Με την υπ' αρ.-/...-...-**2021** πράξη επιβολής προστίμου αρθ. 7 παρ. 3 και 5 ν. 4337/2015 φορολογικού έτους 2015, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρίας, πρόστιμο ποσού **180,80€, ήτοι 904,00€ Χ 20%**, βάσει του αρ. 7 παρ. 3 περ. δ' του ν. 4337/2015, λόγω λήψης ενός (1) εικονικού, ως προς το πρόσωπο του αντισυμβαλλόμενου, φορολογικού στοιχείου και συγκεκριμένα του υπ' αριθμό-/...-...-2015 τιμολογίου πώλησης, έκδοσης της εταιρίας «» με Α.Φ.Μ. Η ανωτέρω πράξη εδράζεται επί της .../.../2021 έκθεσης ελέγχου προστίμου αρ. 7 ν. 4337/2015 της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

Αιτία του ελέγχου, αποτέλεσαν τα με αρ. πρωτ.-/.../.../2021 και-/.../.../2021 δελτία πληροφοριών της Δ.Ο.Υ. Κατερίνης, για την εταιρία «.....» πρώην «.....» με Α.Φ.Μ., για την οποία διενεργήθηκε από την ΕΛ.Υ.Τ. Θεσσαλονίκης, έλεγχος των διασαφήσεων εισαγωγής του τελωνείου Κατερίνης, καθώς και έλεγχος στο σύνολο των διασαφήσεων εισαγωγής εμπορευμάτων από την Τουρκία και στα εκδοθέντα φορολογικά στοιχεία πώλησης των εισαχθέντων εμπορευμάτων. Όπως διαπιστώθηκε, η ως άνω επιχείρηση δεν είχε καμία σχέση με την εισαγωγή των εμπορευμάτων, παρά μόνο με τη μεταφορά αυτών από την Τουρκία, με εικονικά φορολογικά στοιχεία. Ο εκτελωνισμός των εμπορευμάτων διενεργούνταν με αναγραφόμενες στα τιμολόγια υποτιμολογημένες αξίες και στη συνέχεια πραγματοποιούνταν η παράδοσή τους στους πραγματικούς αγοραστές, μεταξύ των οποίων και στη προσφεύγουσα.

Η προσφεύγουσα εταιρία, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της παραπάνω πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης, ισχυριζόμενη ότι:

- Αβάσιμα, αναπαιολόγητα και χωρίς έρεισμα, η φορολογική αρχή της καταλόγισε πρόστιμο για λήψη εικονικού στοιχείου, ως προς το πρόσωπο του εκδότη, χωρίς να στοιχειοθετεί πλήρως και να αποδεικνύει αδιαμφισβήτητα την εικονικότητα της υπό κρίση συναλλαγής, παρά μόνο με συμπερασματικό τρόπο.
- Αρχή καλής πίστης και χρηστής διοίκησης.
- Κακή χρήση και υπέρβαση των ορίων της διακριτικής ευχέρειας

Επειδή, με το άρθρο 62 παρ. 1 και 3 του Ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «1. Ο Γενικός Γραμματέας είναι αρμόδιος για την έκδοση πράξεων επιβολής προστίμων. Οι διατάξεις του Κώδικα, και ιδίως αυτές που αφορούν το φορολογικό έλεγχο, τον προσδιορισμό φόρου την παραγραφή και την είσπραξη, εφαρμόζονται αναλόγως και για τις πράξεις επιβολής προστίμων. ... 3. Η πράξη επιβολής προστίμων πρέπει να περιλαμβάνει αυτοτελή αιτιολογία».

Επειδή, με το άρθρο 64 του Ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου».

Επειδή, με το άρθρο 28 παρ. 2 του Ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, εντός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν υποβάλλει τις απόψεις του, την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου την οποία συντάσσει η Φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπειριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου μαζί με την έκθεση ελέγχου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο».

Επειδή, με το άρθρο 34 του Ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί, μετά από έλεγχο, σε έκδοση πράξης διόρθωσης οποιουδήποτε προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή προληπτικού προσδιορισμού φόρου, εφόσον από τον έλεγχο διαπιστωθεί αιτιολογημένα ότι ο προηγούμενος προσδιορισμός φόρου ήταν ανακριβής ή εσφαλμένος. Ο διορθωτικός προσδιορισμός φόρου που εκδίδεται κατόπιν πλήρους φορολογικού ελέγχου, υπόκειται σε μεταγενέστερη διόρθωση, μόνο εάν προκύψουν νέα στοιχεία, όπως αυτά ορίζονται στην παράγραφο 5 του άρθρου 25 του Κώδικα. Ο φορολογούμενος δύναται να ζητά την έκδοση πράξης διόρθωσης διοικητικού προσδιορισμού φόρου, σε περίπτωση υποβολής τροποποιητικής δήλωσης σχετικά με την οποία έχει εκδοθεί πράξη διοικητικού προσδιορισμού του φόρου. Η Φορολογική Διοίκηση υποχρεούται να εκδώσει πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου μόνο εφόσον κάνει αποδεκτή την τροποποιητική δήλωση.

Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί σε έκδοση πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου και στην περίπτωση κατά την οποία δεν υποβλήθηκε δήλωση από τον φορολογούμενο και δεν έχει εκδοθεί πράξη εκτιμώμενου προσδιορισμού φόρου».

Επειδή, σύμφωνα με τη θεωρία (βλ. Επαμεινώνδας Π. Σπηλιωτόπουλος, «Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου», Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα 2011, σελίδα 174), ... Η αιτιολογία θεωρείται νόμιμη όταν είναι α) σαφής, όταν, δηλαδή, καταγράφονται με διαυγή τρόπο οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου, με μνεία συγκεκριμένων στοιχείων που στηρίζουν το συμπέρασμά της

(ορισμένος χαρακτήρας της αιτιολογίας, ΣτΕ3692/2001, ΣτΕ4223/2000), β) ειδική, όταν, δηλαδή, δεν είναι γενική και αόριστη και όλα τα στοιχεία της αναφέρονται στην συγκεκριμένη περίπτωση που ρυθμίζεται με την πράξη και γ) επαρκής, όταν περιέχει με σαφήνεια όλα τα στοιχεία της, κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μην καταλείπονται κενά ή αμφιβολίες για την ορθότητα της κρίσης του διοικητικού οργάνου. Η υποχρέωση αιτιολογίας αφορά στις πράξεις όλων των λειτουργιών της ενιαίας εξουσίας του Κράτους και επιβεβαιώνει την αρχή της φανεράς δράσης των οργάνων του, διότι μόνον με την αιτιολογία η δημόσια Διοίκηση εξαναγκάζεται να αποδείξει ότι είναι αμερόληπτη και χρηστή, δηλαδή ότι τηρεί την αρχή της νομιμότητας. Η ελαττωματική αιτιολογία (ελλείπουσα, ανεπαρκής, πλημμελής ή εσφαλμένη), όπως και η αόριστη αιτιολογία, καθιστά την διοικητική πράξη άκυρη (ΣτΕ277/1996) (Αναστάσιος Τάχος, «Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο», εκδόσεις Σάκουλα, Αθήνα - Θεσσαλονίκη 2003, σελίδες 609 - 612).

Επειδή, όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο, αρκεί, κατ' αρχήν, η φορολογική αρχή να αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει βιβλία και στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον να αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο της, ότι δηλαδή είχε ελέγξει τα στοιχεία του αντισυμβαλλομένου του – εκδότη των φορολογικών στοιχείων), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο ή ότι ενόψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων, όπως προκύπτουν από τη συνολική εκτίμηση της συναλλακτικής του συμπεριφοράς και της φύσεως και του κύκλου εργασιών του, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή (οπότε, και πάλι, ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου βαρύνεται να αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής, δηλαδή ότι αυτή πραγματοποιήθηκε μεταξύ αυτού και του φερόμενου ως εκδότη, έτσι όπως περιγράφεται στο τιμολόγιο). Τέλος, είναι αυτονόητο ότι, στην περίπτωση που αποδεικνύεται η μη πραγματοποίηση της επίμαχης συναλλαγής, δεν τίθεται καν ζήτημα καλής πίστης του λήπτη, ανεξαρτήτως του αν ο εκδότης ήταν πρόσωπο φορολογικώς ή συναλλακτικώς ανύπαρκτο (βλ. ΣτΕ 1404/2015, 505-6/2012).

Επειδή, με το άρθρο 171 του Ν.2717/1999 «Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας» ορίζεται ότι: «1. Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί από το αρμόδιο όργανο και κατά τους νόμιμους τύπους αποτελούν πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνεται σε αυτά, είτε ότι ενήργησε ο συντάκτης τους είτε ότι έγιναν ενώπιόν του, ως προς τα οποία είναι δυνατή η ανταπόδειξη μόνο εφόσον τα έγγραφα αυτά προσβληθούν ως πλαστά... 4. Οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσονται από φορολογικά όργανα έχουν, εκτός από τις αναφερόμενες σε αυτές πληροφορίες ή ομολογίες του ελεγχόμενου,

την κατά την παρ. 1 αποδεικτική δύναμη».

Επειδή, όπως έχει γίνει δεκτό στη νομολογία (ΣτΕ 1315/1991, ΣτΕ 3813/1994), δεν υπάρχει παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας στην περίπτωση που συντάχθηκε έκθεση ελέγχου από όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου Δ.Ο.Υ., ερειδόμενη επί τη βάσει άλλης εκθέσεως ελέγχου, συνταχθείσας από υπάλληλο άλλης αναρμόδιας Δ.Ο.Υ., οι διαπιστώσεις και τα συμπεράσματα του οποίου υιοθετούνται από τον υπάλληλο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. Και τούτο, διότι στην περίπτωση αυτή εχώρησε πάντως η απαιτούμενη εκτίμηση των διαλαμβανομένων στην άλλη έκθεση από το όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου Δ.Ο.Υ. και συντάχθηκε και σχετική έκθεση, τυχόν δε κατά το περιεχόμενο υπάρχουσες ελλείψεις της εν λόγω εκθέσεως, δεν καθιστούν την επ' αυτής ερειδόμενη πράξη επιβολής φόρου ή προστίμου τυπικώς πλημμελή, αλλά αποτελούν (οι ελλείψεις αυτές) αντικείμενο ουσιαστικής εκτιμήσεως εκ μέρους των Διοικητικών Δικαστηρίων, κατά την έρευνα της συνδρομής των πραγματικών περιστατικών που απαιτούνται για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου.

Επειδή, περαιτέρω, στο σώμα της πράξης δεν απαιτείται η διατύπωση ειδικής αιτιολογίας, που μπορεί να περιέχεται ή να συμπληρώνεται από τη σχετική έκθεση ελέγχου (ΣτΕ 2695/1993 και ΣτΕ 962/2012).

Επειδή, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υφίσταται έλλειψη αιτιολογίας και ότι η φορολογική αρχή δεν απέδειξε την εικονικότητα του τιμολογίου. Συγκεκριμένα επισημαίνει ότι το επίμαχο τιμολόγιο εκδόθηκε για πραγματική συναλλαγή, ήτοι για την προμήθεια πλεκτών εισαγωγής από Τουρκία. Ειδικότερα, όπως διευκρινίζει, προέβη σε μία παραγγελία από εταιρία της Τουρκίας, από την οποία ενημερώθηκε ότι ο αποκλειστικός της αντιπρόσωπος στην Ελλάδα είναι η εταιρία «.....», που θα αναλάμβανε πλήρως την ολοκλήρωση της συναλλαγής. Έτσι λοιπόν, η εταιρία «.....» ανέλαβε την διεκπεραίωση της παραγγελίας, ήτοι την μεταφορά των εμπορευμάτων, τον τελωνισμό αυτών και την παράδοσή τους, εξέδωσε το με αριθμό/...-.....-2015 τιμολόγιο πώλησης, καθαρής αξίας 904,00€ πλέον Φ.Π.Α. 23%, ύψους 207,92€, συνολικού ποσού 1.111,92€. Η εξόφληση του τιμολογίου πραγματοποιήθηκε με κατάθεση ολόκληρου του τιμήματος από την προσφεύγουσα εταιρία, σε κατάσταση της ALPHA BANK επί της οδού Τσιμισκή στη Θεσσαλονίκη (κωδικός καταστήματος), σε λογαριασμό της εταιρίας «.....» στις 26/01/2015. Προς επίρρωση των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα συνυπέβαλε με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, φωτοαντίγραφα: α) του τιμολογίου που έλαβε, β) του αποδεικτικού κατάθεσης στην ALPHA BANK, γ) του δελτίου παραγγελίας, δ) της καρτέλας προμηθευτή και ε) των λογιστικών άρθρων με καταχωρημένες τις κινήσεις των λογαριασμών της υπό κρίση συναλλαγής.

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, η εικονικότητα, ως προς το πρόσωπο του εκδότη, του φορολογικού στοιχείου και ο προσδιορισμός του προστίμου του άρθ. 7 παρ. 3 και 5 του ν. 4337/2015 της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης, βασίσθηκαν αποκλειστικά στα ευρήματα του ελέγχου

της ΕΛΥΤ Θεσσαλονίκης ως καταγράφονται στα με αρ. πρωτ./...-...-2021 και/06-09-2021 δελτία πληροφοριών της Δ.Ο.Υ. Κατερίνης, για την εταιρία «.....» πρώην «.....» με Α.Φ.Μ. Η Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης δεν προέβη σε ίδιες ελεγκτικές επαληθεύσεις αναφορικά με την υπό κρίση συναλλαγή (ως προς την αποπληρωμή του φερόμενου ως εικονικού, ως προς το πρόσωπο του εκδότη, τιμολογίου).

Επειδή, σύμφωνα με την ηλεκτρονική εφαρμογή του συστήματος για τις καταστάσεις φορολογικών στοιχείων πελατών προμηθευτών (ΜΥΦ), η επιχείρηση «.....» δήλωσε ως πελάτη της την προσφεύγουσα, με καθαρή αξία συναλλαγής 904,00€, στο φορολογικό έτος 2015, όπως και η προσφεύγουσα δήλωσε ως προμηθευτή της την επιχείρηση «.....» με ισόποση καθαρή αξία συναλλαγής.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η κρίση της φορολογικής αρχής, περί εικονικότητας του υπ' αριθ./...-...-2015 τιμολογίου πώλησης, ως προς το πρόσωπο του εκδότη, ήτοι της εταιρίας «.....» με Α.Φ.Μ., είναι πλημμελώς αιτιολογημένη, διότι η Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης δεν τεκμηριώνει επαρκώς, ειδικώς και εμπεριστατωμένως, ότι η υπό κρίση συναλλαγή δεν πραγματοποιήθηκε από τον εκδότη του τιμολογίου, βασιζόμενη μόνο στο γεγονός ότι δεν είχε σχέση με την κυριότητα των εισαχθέντων από την Τουρκία εμπορευμάτων, αφού για τα εισαχθέντα είδη οι σχετικές διασαφήσεις εισαγωγής εκδόθηκαν στο όνομα της εταιρίας «.....» Σε κάθε περίπτωση η εταιρία «.....», είναι υπαρκτή συναλλακτικά και φορολογικά επιχείρηση και από τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υπόθεσης δεν προκύπτει ότι δεν είχε αντικειμενικά τη δυνατότητα να πουλήσει στην προσφεύγουσα τα υπό κρίση είδη.

Κατά συνέπεια ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί πλημμελούς αιτιολογίας της υπ' αριθ./...-...-2021 προσβαλλόμενης πράξης επιβολής προστίμου αρ. 7 παρ. 3 και 5 ν. 4337/2015 φορολογικού έτους 2015, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης, για την εικονικότητα ως προς το πρόσωπο του εκδότη, του υπό κρίση στοιχείου, κρίνεται βάσιμος και γίνεται αποδεκτός και ως εκ τούτου παρέλκει η εξέταση των λοιπών προβαλλόμενων ισχυρισμών.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **αποδοχή** της υπ' αριθ. πρωτ./30-12-2021 ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρίας «.....» με **ΑΦΜ** και την **ακύρωση** της υπ' αρ./...-...-2021 πράξης επιβολής προστίμου αρθ. 7 παρ. 3 και 5 ν. 4337/2015 φορολογικού έτους 2015, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης.

Οριστική φορολογική υποχρέωση - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Υπ' αριθ./-...-2021 πράξη επιβολής προστίμου αρθ. 7 παρ. 3 και 5 ν. 4337/2015, φορολογικού έτους 2015

Είδος προστίμου	Βάσει ελέγχου	Βάσει απόφασης
Πρόστιμο αρθ. 7 παρ. 3 και 5 ν. 4337/2015	180,80 €	0,00

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.